

Η μεγάλη σφαγή γυναικόπαιδων θα στοιχειώνει όλη την Κύπρο για όσο δεν δικάζονται οι εγκληματίες

♦ Στο Σανταλάρν, την Αλόα και τη Μαράθα, τρία τουρκοκυπριακά χωριά της Αμμοχώ-
στου, που αριθμούσαν συνολικά γύρω στους 200 κατοίκους, τον Αύγουστο του 1974,
δολοφονήθηκαν εν ψυχρώ 106 άνθρωποι. Κυρίως γυναικόπαιδα. Υπάρχουν μαρτυρίες
ότι το έγκλημα το έκαναν γύρω στους σαράντα Ελληνοκύπριους, οι οποίοι μέσα στο
χάος του πολέμου έδρασαν σαν συμμορίτες και επί μέρες λυμαίνονταν τα τουρκοκυ-
πριακά χωριά και βασάνιζαν με αγριότητα τον κόσμο. Μαρτυρία μάλιστα, που δημοσί-
ευσε το 2007 ο Ανδρέας Παράσχος έλεγε ότι το έγκλημα το έκαναν όλοι μαζί, αλλά την
σκανδάλη την πάτησαν τρία άτομα, γνωστά σε όλη την περιοχή.

♦ Αυτά τα έγγραφα στις 11/9/15, με αφορμή επίσκεψη αντιπροσωπείας του ΑΚΕΛ στο
κοιμητήριο του χωριού Σανταλάρν, όπου είχαν κηδευθεί κάποιοι από τα θύματα αυτού
του τεράστιου εγκλήματος. Το Σάββατο, 26 Δεκεμβρίου 2020, στο κατεχόμενο χωριό
Μαράθα έγινε η κηδεία δεκατεσσάρων αντίλικων παιδιών. Ήταν ανάμεσα στα θύματα.
Δεκατέσσερα αντίλικα παιδιά! Ποιος λογικός άνθρωπος μπορεί να μείνει ασυγκίνητος
από αυτό το γεγονός; Μια συμμορία φονιάδων Ελληνοκυπρίων έκανε αυτό το έγκλημα.
Δεν υπάρχει αμφιβολία γί αυτό. Και επρόκειτο για το μεγαλύτερο έγκλημα σε βάρος
Τουρκοκυπρίων, που θα στοιχειώνει την Κύπρο όσα χρόνια κι αν περάσουν, κυρίως
επειδή δεν αποδόθηκε ποτέ δικαιοσύνη. Ισχύει κι εδώ αυτό που λέμε πάντα και για τα
δίκαια των Ελληνοκυπρίων: Ότι ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη δεν μπορεί να υπάρξει. Να
το ξέρουμε αυτό, για τα εγκλήματα που έγιναν σε βάρος Ελληνοκυπρίων, αλλά να μην
το ξεχνάμε ποτέ και για τα εγκλήματα που έγιναν σε βάρος Τουρκοκυπρίων.

♦ Το νόμιμο κράτος της Κύπρου όφειλε να ασχοληθεί για να αποδοθεί δικαιοσύνη. Για
όλους. Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους. Δεν το έκανε και επέτρεψε στο κατοχικό
καθεστώς και στην εγκληματική Τουρκία να αξιοποιεί αυτά τα εγκλήματα για να κατ-
γορεί όλους τους Ελληνοκύπριους ότι εγκλημάτησαν σε βάρος των Τουρκοκυπρίων.
Κι αυτό με μια παράλληλη συμφωνία, που έγινε για να ξεπεραστούν τουρκικά εμπόδια
και να πραγματοποιηθούν έρευνες για αναζήτηση αγνοουμένων, ότι δεν θα αναζητη-
θούν ευθύνες για αυτές τις δολοφονίες. Εντοπίζονται αγνοούμενοι που σκοτώθηκαν
με μια σφαίρα στο κεφάλι και ουδείς ασχολείται για να υποδείξει πως αυτό είναι διεθνές
έγκλημα πολέμου, έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, που έγινε οργανωμένα από το
στρατό κατοχής, δηλαδή, από τη χώρα εισβολής. Αυτή είναι και η διαφορά, αν μπορώ
να την χαρακτηρίσω έτσι, ανάμεσα στα εγκλήματα σε βάρος της μιας ή της άλλης
κοινότητας. Όσα εγκλήματα έγιναν εναντίον Τουρκοκυπρίων, έγιναν από συμμορίες
ατάκτων, που εκμεταλλεύτηκαν τις συνθήκες του πολέμου και θα έπρεπε μέχρι τώρα
το κυπριακό κράτος να τους οδηγήσει ενώπιον της δικαιοσύνης ως φονιάδες. Τα
εγκλήματα τους αφορούν το ποινικό δίκαιο. Όσα έγιναν εναντίον Ελληνοκυπρίων,
έγιναν οργανωμένα από το στρατό κατοχής, από την Τουρκία. Και αφορούν το διεθνές
δίκαιο, είναι εγκλήματα πολέμου, για τα οποία την απόδοση δικαιοσύνης πρέπει να
αναλάβει το διεθνές δικαστήριο, όπως ανέλαβε ανάλογα εγκλήματα στη Σερβία, και
δίκασε γι' αυτά τον Μιλόσεβιτς και τον Κάρατζιτς. Δίκασε τους ηγέτες, που έδιναν τις
διαταγές, όχι τους στρατιώτες.

♦ Όταν τα λέμε αυτά δεν προσπαθούμε να δώσουμε άλλοθι στους Ελληνοκύπριους
εγκληματίες. Δεν έχουν άλλοθι. Όπως δεν έχουν και οι κυβερνήσεις μας, που δεν
έκαναν τίποτε για να αποδοθεί δικαιοσύνη, ούτε για τη μια, ούτε για την άλλη εγκλη-
ματική δραστηριότητα. Το σημειώνουμε αυτό γιατί έχουμε στην πλευρά μας ένα σωρό
βαρεμένους, που νομίζουν ότι ενισχύουν την πολιτική διαφωνία τους μαζί μας, όταν
μας κατηγορούν ΚΑΙ γι' αυτό. Όπως έκανε προχτές ο πολύς Αλέκος Κωνσταντινίδης
στην παρασιπική στίλη του στην «Αλήθεια». Αρθρογράφος του Φιλελεύθερου έγραψε
προ ημερών για το έγκλημα σε βάρος των Τουρκοκυπρίων, με αφορμή την κηδεία των
14 παιδιών, και μάλιστα κάτω από τον τίτλο: Να δικαστούν, επιχειρηματολογώντας για
να υποστηρίξει καθαρά ότι αυτοί οι εγκληματίες πρέπει να λογοδοτήσουν στη δικαιο-
σύνη. Σημείωσε, επίσης, ότι αυτό το έγκλημα έχει διαφορά με τα εγκλήματα που έκανε
το τουρκικό κράτος. Το άρπαξε αυτό ο Ανανάς για να πει ότι ο αρθρογράφος του Φιλε-
λεύθερου προσπαθεί «να βρει ελαφρυντικά για το σατανικό έγκλημα της σφαγής στο
χωριό Σανταλάρν». Γιατί; Μα, για να συνεχίσει το παραμύθι της συλλογικής ευθύνης
των Ελληνοκυπρίων. Ότι όλοι οι Ελληνοκύπριοι είμαστε εγκληματίες και σφαγείς,
προσφέροντας το καλύτερο ελαφρυντικό στην τουρκική εισβολή, στην κατοχή και στην
ανάγκη συνέχισης των εγγυήσεων για να προστατεύονται οι Τ/κ από τους εγκληματίες
Ε/κ.

♦ Δεν υπάρχει νουνεχής Ελληνοκύπριος, που δίνει ελαφρυντικά ή συγχωρεί τους
φονιάδες γυναικόπαιδων. Την ώρα που γίνονται οι κηδείες 14 παιδιών, ακόμα και
σχεδόν μισό αιώνα μετά από τα γεγονότα, κανένας Ελληνοκύπριος με σώας τας φρένας
δεν ταυτίζεται με τους εγκληματίες. Γιατί ξέρουν πολύ καλά τον πόνο όσων έμειναν
πίσω να κηδεύουν τους ανθρώπους τους. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα φορτωθούν την
ευθύνη των συμμοριτών όλοι οι Ελληνοκύπριοι, ούτε ότι ταυτίζεται η δράση τους με